

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XX

Warszawa, 31 marca 1938 r.

Nr 26.

SPIS TREŚCI:

C Z Ę Ś Ć A.

Dział Ogólny i Osobowy.

- Poz. 252. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 marca 1938 r. o nadawaniu medalu „Za Długoletnią Służbę” w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” str. 437

Dział Finansowy.

- Poz. 253. Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 18 marca 1938 r., dotyczące zmiany tymczasowego zarządzenia w sprawie zarachowania wpływów za przewozy osób, bagażu, przesyłek ekspresowych i towarów, dokonanych w komunikacji bezpośredniej z koleją Fran-

cusko - Polskiego Towarzystwa Kolejowego” str. 441

Dział Ruchu Kolejowego.

- Poz. 254. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 2 marca 1938 r. nr 35 w sprawie ograniczenia kontroli biegu wagonów ładownych str. 441
- Poz. 255. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 22 lutego 1938 r. nr 36 w sprawie wykazów miesięcznych o ilości żądanych i załadowanych wagonów specjalnych str. 442
- Sprostowania str. 444

C Z Ę Ś Ć C.

Przedruk ustawy z dnia 8 stycznia 1938 r. o medalu za długoletnią służbę str. 444

DZIAŁ OGÓLNY I OSOBOWY.

252.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 marca 1938 r. o nadawaniu medalu „Za Długoletnią Służbę” w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe”.

(1) Na podstawie art. 5 ust. (2) ustawy z dnia 8 stycznia 1938 r. o medalu „Za Długoletnią Służbę” (Dz. U. R. P. nr 3, poz. 11 oraz przedruk Dz. Urz. M. K. nr 26 część C) upo-

ważniam Dyrektorów K. P. i Dyrektorów (Naczelników) Biur P.K.P., podległych bezpośrednio Ministerstwu Komunikacji, do nadawania medalu „Za Długoletnią Służbę”:

1) wszystkim podległym pracownikom przedsiębiorstwa „P.K.P.”, a mianowicie: pracownikom etatowym, stałym, praktykantom oraz umownym: stałym, niestałym i sezonowym,

2) emerytom przedsiębiorstwa „P.K.P.”, którzy byli pracownikami podległej D.O.K.P. (Biura P.K.P.),

3) innym byłym pracownikiem podległej D.O.K.P. (Biura P.K.P.) —
na warunkach, ustalonych w powołanej ustawie oraz w myśl instrukcji Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1938 r. o nadawaniu medalu „Za Długoletnią Służbę”, ogłoszonej w załączniku do niniejszego zarządzenia.

(2) Dyrektorzy K. P. mogą upoważnić Wicedyrektorów K. P. lub Naczelników Służb i Naczelnika Biura Personalnego do podpisywania w ich imieniu („za Dyrektora K. P.”) dyplomów, uprawniających do nabycia medalu.

(3) Medal należy nadać z urzędu:

1) pracownikom o stosunku służbowym publiczno-prawnym (etatowym, stałym i praktykantom),

2) umownym pracownikom stałym,

3) emerytom.

(4) Na zasadzie zgłoszeń osób interesowanych należy nadać medal:

1) osobom, nieobjętym ust. (3),

2) osobom, wymienionym w ust. (3), którym nie przyznano prawa do medalu z braku dokumentów, potrzebnych do ustalenia wymaganego okresu służby.

(5) Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. (4) należy dołączyć wszystkie dokumenty, stwierdzające służbę (pracę) zarówno cywilną jak i wojskową.

(6) Dziesięcioletnie okresy służby ustala się na podstawie wykazów służbowych oraz dokumentów, zawartych w aktach osobowych pracowników i emerytów przedsiębiorstwa „P.K.P.”.

(7) Za dowody służby (pracy) uważa się:

1) oryginalne dokumenty służbowe (pisma nominacyjne, wykazy służbowe itp.),

2) uwierzytelnione sędownie lub notarialnie odpisy dokumentów służbowych,

3) oryginalne zaświadczenia władz i urzędów, wydane na podstawie akt urzędowych lub ich uwierzytelnione odpisy.

(8) Osobom, objętym ust. (1) pkt. 1), 2) i 3) niniejszego okólnika, medal nadaje się zarówno za służbę na Polskich Kolejach Państwowych jak i za inną służbę państwową lub za służbę w instytucji publiczno-prawnej w Państwie Polskim, — bez względu na charakter publiczno lub prywatno prawny stosunku służbowego.

(9) W myśl § 3 ust. (3) powołanej instrukcji (załącznik nr 1) do dziesięcioletnich okresów służby uprawniających do nadania medalu nie liczy się:

1) z tytułu publiczno-prawnego stosunku służbowego z przedsiębiorstwem „P.K.P.” przerwy w faktycznym pełnieniu służby powyżej 30 dni, za które pracownikowi nie przysługiwało uposażenie z wyjątkiem czasu sprawowania mandatu posła lub senatora;

2) z tytułu służby na P.K.P. na zasadzie umowy o pracę wyłącznie przerw spowodowanych rozwiązaniem umowy o pracę.

(10) W razie stwierdzenia, że osoba, która złożyła zgłoszenie o nadanie medalu, nie posiada warunków do otrzymania medalu, akta sprawy przesyła się bezzwłocznie do Ministerstwa Komunikacji.

(11) Sposób noszenia medalu przez pracowników umundurowanych będzie ustalony osobnym zarządzeniem.

(12) Nadanie medalu należy odnotować w wykazach służbowych z podaniem daty i numeru dyplomu.

(13) Począwszy od 1939 r. w terminie do dnia 1 lutego każdego roku Dyrektorzy K. P. (Dyrektorzy, Naczelnicy Biur P.K.P.) zarządzają nadsyłanie do Ministerstwa Komunikacji, na formularzu według załącznika nr 2, zestawienia ilości nadanych w roku ubiegłym medalu.

Nr P. 2-44/10/38.

Załącznik nr 1 do Zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 14 marca 1938 r. nr P. 2-44/10/38.

INSTRUKCJA PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 10 lutego 1938 r.

o nadawaniu medalu „Za Długoletnią Służbę”.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 8 stycznia 1938 r. (Dz. U. R. P. nr 3, poz. 11) wydaje instrukcję następującą:

Osoby objęte ustawą.

§ 1.

Prawo do medalu uzyskują pracownicy tak umysłowi, jak fizyczni, niezależnie od rodzaju i charakteru wykonywanej pracy, którzy pozostawali lub pozostają w stosunku służbowym do Państwa, albo instytucji publiczno-prawnych, bez względu na to, czy podstawą zawiazania tego stosunku było mianowanie, wybór, czy też umowa.

§ 2.

Prawo do medalu służy w szczególności:

1) urzędnikom, niższym funkcjonariuszom państwowym (śląskim) i pracownikom kontraktowym we wszystkich działach zarządu państwowego,

2) sędziom, prokuratorom, pisarzom hipotecznym, notariuszom, asesorom i aplikantom sądowym w sądach powszechnych i szczególnych,

3) oficerom służby stałej i podoficerom zawodowym w wojsku i marynarce wojennej,

4) funkcjonariuszom Policji Państwowej (śląskiej), Korpusu Ochrony Pogranicza, Straży Granicznej i Straży Więziennej;

5) profesorom, zastępcom profesorów, naukowcom i naukowym siłom pomocniczym we wszystkich zakładach naukowych państwowych i publicznych,

6) pracownikom przedsiębiorstw, monopolów, banków i innych instytucji i zakładów państwowych oraz funduszków,

7) członkom i pracownikom organów zarządzających i wykonawczych samorządu terytorialnego oraz pracownikom przedsiębiorstw i zakładów tego samorządu,

8) członkom i pracownikom organów wykonawczych samorządu gospodarczego (izb przemysłowo-handlowych, rolniczych, rzemieślniczych, adwokackich itp.) oraz pracownikom przedsiębiorstw i zakładów tego samorządu,

9) pracownikom ubezpieczeń społecznych, Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych i innych związków i zakładów publiczno-prawnych.

Sposób zaliczania dziesięcioleci.

§ 3.

Do okresów dziesięcioleci należy wliczać służbę rzeczywistą od daty zawięzania stosunku służbowego, nie wcześniej jednak niż od dnia 11 listopada 1918 r.; do okresów tych wlicza się również czas obowiązkowej i ochotniczej służby wojskowej, a także czas ćwiczeń wojskowych.

Przepisów o korzystniejszym zaliczaniu czasu służby nie stosuje się.

Przerw w faktycznym pełnieniu służby w czasie trwania stosunku służbowego lub po jego rozwiązaniu, a przed zawięzaniem nowego stosunku, nie zalicza się. Za przerwę w czasie trwania stosunku służbowego uważa się okres czasu, który z mocy przepisów obowiązujących w danym dziale służby nie ulega zaliczeniu do służby czynnej

Władze uprawnione do nadawania medalu.

§ 4.

Medal nadają:

1) w czasie trwania stosunku służbowego — właściwi ministrowie, a w działach służby, nie podlegających ministrom — kierownicy właściwej władzy naczelnej, bądź też upoważnieni kierownicy władz bezpośrednio podległych w toku instancji;

2) emerytom państwowym, oraz osobom otrzymującym zaopatrzenie na podstawie przepisów odrębnych (nie pobierającym wynagrodzenia umownego z tytułu pracy w służbie Państwa lub instytucji publiczno-prawnej) — kierownicy właściwej, dla ostatnio pełnionej służby, władzy naczelnej, bądź też upoważnieni przez nich kierownicy władz bezpośrednio podległych w toku instancji, — na podstawie wniosku władzy lub instytucji wypłacającej zaopatrzenie;

3) osobom, które już nie pozostają w stosunku służbowym z tytułu pracy w służbie Państwa lub instytucji publiczno-prawnych, a nie pobierają zaopatrzenia emerytalnego — władza właściwa do nadawania medalu funkcjonariuszom (pracownikom) tego urzędu, instytucji, zakładu itp., w którym ostatnio dana osoba pełniła służbę.

Sposób i terminy nadawania medalu.

§ 5.

Nadanie medalu następuje z urzędu:

1) w czasie trwania stosunku służbowego: — osobom, które już uzyskały lub do dnia 1 kwietnia 1938 r. uzyskają prawo do medalu brązowego — w terminie do dnia 15 maja 1938 r.;

— osobom, które uzyskają prawo do medalu, (brązowego, srebrnego, złotego) po dniu 1 kwietnia 1938 r. w ciągu 8 tygodni od dnia uzyskania tego prawa;

2) emerytom państwowym oraz osobom, które otrzymują zaopatrzenie na podstawie przepisów odrębnych i nie pobierają wynagrodzenia umownego z tytułu pracy w służbie Państwa lub instytucji publiczno-prawnych, a którzy uzyskali lub uzyskają do dnia 1 kwietnia 1938 r. prawo do medalu — w terminie do dnia 1 października 1938 r.;

3) osobom nie pozostającym w stosunku służbowym z tytułu pracy w służbie Państwa lub instytucji publiczno-prawnych i które nie pobierają zaopatrzenia emerytalnego — po uprzednim stwierdzeniu w rejestrze skazanych, czy osoby te nie były skazane na utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych — w ciągu 6 miesięcy od dnia zawiadomienia o obecnym adresie.

W czasie trwania postępowania karnego lub dyscyplinarnego, medalu nie należy nadawać.

Nadanie medalu będzie stwierdzone dyplodem według wzoru, załączonego do instrukcji niniejszej.

Zgłoszenia osób, którym medal nie został nadany.

§ 6.

Jeżeli nadanie medalu osobie, która uzyskała prawo do niego, nie nastąpi z urzędu w

terminach, ustalonych w § 5, osoba ta może wnieść zgłoszenie do władzy określonej w § 4.

Zgłoszenia można dokonać zarówno ustnie do protokołu, jak pisemnie.

Osoby, pozostające w służbie, powinny wnieść zgłoszenia w drodze służbowej.

Osoby, wymienione w § 5, ust. 1, pkt. 3, dokonując zgłoszenia, powinny podać dane, stwierdzające uprawnienie do medalu (dokładny przebieg co najmniej 10-letniej służby z wyszczególnieniem miejsc służbowych).

Odmowa nadania medalu.

§ 7.

Orzeczenia władzy, stwierdzające brak warunków, uzasadniających prawo do medalu, powinny odpowiadać przepisom art. 75 i 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnym. Orzeczenia te wydaje właściwa władza naczelna, która zawiadamia o tym każdorazowo Prezesa Rady Ministrów.

Orzeczenia, wymienione w ustępie poprzedzającym, należy doręczyć stronie najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od daty dokonania zgłoszenia.

Sposób noszenia medalu.

§ 8.

Osoby nieumundurowane mogą nosić bez ograniczeń i równocześnie (w służbie i poza służbą) pełne medale (złoty, srebrny, brązowy), miniatury, bądź wstążeczki. Sposób zaś noszenia medalu przez osoby umundurowane ustala właściwi ministrowie w porozumieniu z Prezsem Rady Ministrów.

Rejestracja nadanych medalii.

§ 9.

Rejestrację nadanych medalii prowadzą władze uprawnione do ich nadawania.

Odnotowanie nadania medalu w aktach osobowych (wykazach służbowych itp.) pracowników powinno odbywać się według zasad, ustalonych dla odnotowywania w aktach osobowych nadania orderów i innych odznaczeń państwowych.

Szczegółowe zarządzenia.

§ 10.

Właściwi ministrowie wydadzą w ramach instrukcji niniejszej dalsze szczegółowe zarządzenia dla podległych (nadzorowanych) władz, urzędów, zakładów i instytucji.

Zarządzenia te należy dostosować do obowiązujących przepisów służbowych w poszczególnych działach służby.

§ 11.

W zarządzeniach, wymienionych w § 10, właściwi ministrowie przekazażą władzom bezpośrednio sobie podległym w toku instancji uprawnienia do nadawania medalu, zastrzegając sobie w każdym przypadku prawo wydawania decyzji odmownych.

§ 12.

Zarządzenia wymienione w § 10 ogłosić należy w dziennikach urzędowych.

§ 13.

Druk dyplomów wykonany będzie przez Drukarnię Państwową.

Dyplomy doręcza władza, nadająca medal, bezpłatnie.

Medal będzie wybity przez Mennicę Państwową.

Uprawnieni będą nabywać medal na podstawie posiadanych dyplomów.

Statystyka nadanych medalii.

§ 14.

Począwszy od 1939 r. w terminie do dnia 15 lutego każdego roku właściwe władze naczelne będą nadsyłać do Prezydium Rady Ministrów zestawienie ilości nadanych w roku ubiegłym medali z uwzględnieniem podziału odznaczonych, ustalonego w myśl §§ 2 i 5.

Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*

Władza.

D Y P L O M

Na podstawie ustawy z dnia 8 stycznia 1938 r. (Dz. U. R. P. nr 3, poz. 11) nadaję

P.
(nazwisko i imię, stanowisko służbowe lub stopień, tytuł lub funkcja)

Brązowy (Srebrny, Złoty)

Medal Za Długoletnią Służbę

. dnia

Podpis:

Pieczeń:

Załącznik nr 2 do Zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 14 marca 1938 r. nr P. 2-44/10/38.

Z E S T A W I E N I E

ilości nadanych w roku..... medali za długoletnią służbę.

Wyszczególnienie	Ilość nadanych medali			
	brązo- wych	srebrnych	złotych	razem
Pracownikem kolejowym w służbie czynnej . Pracownikom kolejowym w stanie nieczynnym Emerytom Osobom, które już nie pozostają w stosunku służbowym z tytułu pracy na P.K.P. a nie pobierają zaopatrzenia emerytalnego				
O g ó ł e m				

DZIAŁ FINANSOWY.

253.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 18 marca 1938 r. dotyczące zmiany „Tymczasowego zarządzenia Ministerstwa Komunikacji w sprawie zarachowania wpływów za przewozy osób, bagażu, przesyłek ekspresowych i towarów, dokonanych w komunikacji bezpośredniej z koleją Francusko-Polskiego Towarzystwa Kolejowego“.

Z ważnością natychmiastową należy w Tymczasowym zarządzeniu Ministerstwa Komunikacji w sprawie zarachowania wpływów za przewozy osób, bagażu, przesyłek ekspresowych i towarów, dokonanych w komunikacji bezpośredniej z koleją FPTK (załącznik do zarządzenia Ministerstwa Komunikacji nr FD. III-91/59 z 11.12. 1937 r. Dziennik Urzędowy Min. Kom. nr 67, poz. 578) przeprowadzić następujące zmiany:

1) W § 1 punkt 1 na stronie 4 w wierszu czwartym od góry po słowie „Bydgoszcz” dopisać „Nowawieś Wielka, Maksymilianowo”, zaś w wierszach piątym i szóstym skreślić nazwy stacji „Nowawieś Wielka” i „Maksymilianowo”.

2) w § 1 punkt 10 na stronie 7 w ustępie c) w wierszu dziewiątym od góry słowo „normalnych” zastąpić słowem „obowiązujących”, zaś w wierszach dziesiątym i jedenastym od góry skreślić słowa „nie korzystają na liniach P.K.P. z żadnych ulg i”.

3) w § 6 punkt 5 na stronie 12 w końcu punktu po słowie „przewozu” skreślić kropkę i dodać słowa „oddzielnie dla każdego okręgu dyrekcyjnego i oddzielnie dla okręgu Dyrekcji kolei F. P.”

4) w § 6 punkt 11 na stronie 13 w końcu punktu dodać zdanie „Grzbiety te należy złączyć w jedną paczkę, związać, nałożyć opaskę i na niej wypisać nazwę stacji nadania oraz ilość grzbietów”.

5) w § 8 punkt 2 na stronie 14 w końcu punktu po słowie „nadeszłych” kropkę zastąpić przecinkiem, a po nim dodać następujące dalsze słowa: „zaś słowo do zmienić odręcznie na słowo od i wpisać wyraźnie nazwę stacji nadania”.

6) w § 8 punkt 5 na stronie 15 w końcu punktu po słowie „dyrekcyjnego” skreślić kropkę i wstawić słowa „i dla okręgu Dyrekcji Kolei F. P.”

Nr FD. III-91/18.

DZIAŁ RUCHU KOLEJOWEGO.

254.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 2 marca 1938 r. nr 35 w sprawie ograniczenia kontroli biegu wagonów ładownych.

Od 1 kwietnia 1938 r. kontrola biegu wagonów ładownych, prowadzona na podstawie zarządzenia Ministerstwa Komunikacji z dnia 14/X 1936 r. nr R.T. II. 50/75, ogłoszonego w Dz. Urz. M. K. nr 5/1938 r., poz. 20, ogranicza się do następujących przesyłek **wagonowych**:

- a) żywych zwierząt, drobiu żywego, żywych ryb w wodzie,
- b) pośpiesznych,
- c) ulegających prędkiemu zepsuciu, a mianowicie: mięsa świeżego i mrożonego, drobiu bitego, zwierzyny (dziczyzny), wędlin, ryb świeżych śniętych lub mrożonych i raków, jarzyn, warzyw, owoców, jagód i grzybów świeżych, roślin i kwiatów żywych, jaj, nabiału, drożdży, piwa, wina i świeżego pieczywa,
- d) z deklarowaną wartością dostawy,
- e) wywozowych, przywozowych i tranzytowych przez granicę lądową i porty Gdynia i Gdańsk w komunikacjach międzynarodowych z wyjątkiem węgla, drzewa, rudy i złomu,
- f) wagonów zbiorowych z wyjątkiem kursowych.

Stemple o czasie przyścia i odejścia wagonu, ustanowione w pp. 1, 2 i 3 zarządzenia nr R.T. II. 50/75, należy odbijać wyłącznie na wykazach serii R nr 37, które sporządzać należy w tym celu na każdy wagon z przesyłkami, wyszczególnionymi wyżej, przyczem w nagłówku tych wykazów wskazywać dodatkowo rodzaj towaru, przesyłki lub wagonu, np.: „żywe zwierzęta”, „przesyłka pośpieszna”, „zbiorowy odcinkowy” itp.

Stacje kontrolne, o których mowa w p. 9 zarządzenia nr R.T. II. 50/75, odłączają wypełnione wykazy serii R nr 37 od dowodów przewozowych i przedstawiają je raz na dobę do Działu Przewozów Towarowych własnej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych, który bada je i postępuje, jak wskazano w p. 14 zarządzenia nr R.T. II. 50/75.

Doniesień seria R nr 38 stacje kontrolne nie sporządzają.

Druki tych doniesień mogą być używane przez Działy Przewozów Towarowych do komunikowania innym Dyrekcjom Okręgowym Kolei Państwowych o przesyłkach zatrzymanych na stacjach tych Dyrekcji O.K.P.

Sprawozdania o wynikach kontroli, ustanowione p. 15 zarządzenia nr R.T. II. 50/75, należy przedstawiać Ministerstwu Komunikacji jak dotąd za każdy kwartał, najpóźniej 25 dnia miesiąca następnego po okresie sprawozdawczym.

Pozostałe punkty zarządzenia nr R.T. II. 50/75, dotyczące sposobu odbijania stempli, dozwolonych terminów zatrzymywania wagonów w oczekiwaniu dalszego wysłania, czynienia uwag na wykazach R nr 37 o przyczynach przetrzymania wagonów itd. — pozostają w mocy.

Ministerstwo Komunikacji zwraca przytym uwagę na konieczność bezwarunkowego wskazywania w wykazach R nr 37 przy stemplu o czasie odejścia wagonu, przyczyny jego przetrzymania ponad termin dozwolony (jeżeli takowa miała miejsce), co jak stwierdzono w Ministerstwie Komunikacji na podstawie badania wykazów R nr 37, w bardzo wielu przypadkach nie jest obecnie przestrzegane. Wyniki kontroli powinny być przez Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych należycie badane i wykorzystywane w większym niż obecnie stopniu, jako materiał dla odpowiedniego usprawnienia przewozów.

W związku z ograniczeniem kontroli biegu wagonów ładownych tylko do przesyłek najważniejszych, Ministerstwo Komunikacji poleca wzmocnić czynną kontrolę postoju na stacjach wagonów ładownych, o której mowa w p. 16 zarządzenia nr R.T. II. 50/75, w szczególności zaś z takimi przesyłkami, których bieg nie będzie odtąd kontrolowany na podstawie stempli. Wyjątek stanowią wagony z węglem eksportowym przez Gdańsk i Gdynię, których wysyłkę z kopalń reguluje Biuro Portowe w Gdyni, wobec czego kontrola czynna postoju takich wagonów na st. Tarnowskie Góry i Łazy, w spo-

sób wskazany w p. 16 zarządzenia nr T. II. 50/75, może być zaniechana jako niecelowa.

Zawiadowcy stacji, dyżurni ruchu oraz kierownicy biur wagonowych są obowiązani troszczyć się o jaknajszysze przebiegi wagonów i o unikanie zbytecznych przetrzymywań ich na stacjach. Kontrolę nad nimi, gdy chodzi o przebiegi wagonów, sprawują dorywczo: kontrolerzy ruchu, w myśl § 19 punkt 7 Instrukcji dla kontrolerów ruchu (Instrukcja R 20) i kontrolerzy gospodarki wagonami towarowymi, w myśl § 7 punkt 7 Tymczasowej instrukcji dla kontrolerów gospodarki wagonami towarowymi.

Kontrolerzy przewozów, na których po myśli § 15 p. 7 Instrukcji służbowej nr H 7 ciąży obowiązek „zwracania szczególnej uwagi, aby przebieg wagonów nie ulegał nieuzasadnionej zwłoce”, z charakteru swych obowiązków kontrolerskich i z tytułu wykonywanego przez nich nadzoru nad szybkością i sprawnością przewozów kolejowych w ogóle, są służbowo powołani do wnikania w przebiegi wagonów ładownych, do interweniowania, gdy tego zajdzie potrzeba, i do zapobiegania szkodliwemu przetrzymywaniu wagonów na stacjach pośrednich i węzłowych bez uzasadnionej konieczności.

Nr R.T. II. 50/11.

255.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 22 lutego 1938 r. nr 36 w sprawie wykazów miesięcznych o ilości żądanych i załadowanych wagonów specjalnych.

Ministerstwo Komunikacji podaje do stosowania zmieniony wzór wykazu ilości żądanych i faktycznie załadowanych wagonów specjalnych, nadsyłanego na podstawie zarządzenia ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Komunikacji nr 10 z dnia 17 kwietnia 1930 r. pozycja 80. W wykazie tym według zawartych w nim rubryk należy podawać:

rubr. 1. ilość zamówionych w danym miesiącu wagonów specjalnych poszczególnych seryj.

rubr. 2. ilość faktycznie załadowanych wagonów oprócz wagonów prywatnych włączonych do taboru P.K.P.

rubr. 3. ilość wagonów niepodstawionych zupełnie wskutek braku żądanych wagonów, i oddzielnie, wskutek odwołania przez nadawców.

rubr. 4. ilość i seria wagonów załadowanych zastępczo wobec braku żądanych wagonów.

Wolne rubryki w wykazie należy wypełnić kreską poziomą.

Powyższe wykazy, poczynając od m-ca lutego r.b. należy przedstawiać do Ministerstwa Komunikacji za ubiegły miesiąc nie później jak w dniu 10 każdego następnego miesiąca.

Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik z dnia 10 maja 1930 r. nr IV/4/3883/30 wraz z dołączonym do niego wzorem wykazu.

Nr RT. VII/193/3.

w

DO

Wydział Ruchu

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Departament Ruchu Kolejowego

Wydział Towarowy

w Warszawie.

W Y K A Z

Ilości żądanych (zapotrzebowanych) i załadowanych wagonów specjalnych w m-cu 193 r. stosownie do zarządzenia
M. K. R.T. VII-193/3 z dnia 22.II.1937 r.

Wagony specjalne serii	SI	Slm	Slb	Slr	Sp	Sm	So	Sns Snm	Sngm	Sg	Skg	Smw	Sk	Sd	Kk	Kds	Kp	Pmł	Pmkt	Pdł	Pdkt	Ppg	Sfb	Sfn	Uwaga		
1 Ilość zamówionych wagonów specjalnych																											
2 Ilość załadowanych wagonów specjalnych																											
3 Ilość wagonów nie- podstawio- nych zu- pełnie wskutek:																											
	braku żada- nych wago- nów odwołania przez nadawców																										
4 Ilość i serie wagonów załadowanych za- stępco wobec braku żądanych wagonów																											

NACZELNIK SŁUŻBY RUCHU:

Sprostowanie.

W Dzienniku Urzędowym M. K. nr 20 z dn. 7 marca 1938 r. na str. 371 w tytule poz. 209 zamiast słowa „przepisów“, powinno być „przepraw“.

Sprostowanie.

W Dzienniku Urzędowym M. K. nr 22 z dn. 14 marca 1938 r. na str. 401 w tytule poz. 214 przed słowami „w Radomiu“, dodaje się „w D.O.K.P.“.

CZĘŚĆ C.**Ustawa z dnia 8 stycznia 1938 r. o medalu „Za Długoletnią Służbę“.**

Art. 1. Ustanawia się medal „Za Długoletnią Służbę“.

Art. 2. (1) Medal o średnicy 35 mm brązowy, srebrny lub złoty nosi na stronie czołowej wyobrażenie orła państwowego w otoku stylizowanego ornamentu oraz napis „Za Długoletnią Służbę“, na odwrocie zaś cyfrę: na medalu brązowym „X“, na medalu srebrnym „XX“, na medalu złotym „XXX“, opartą na gałązce laurowej.

(2) Medal nosi się na lewej piersi, bezpośrednio po odznaczeniach państwowych polskich, a przed odznaczeniami zagranicznymi, na wstążce amarantowej o szerokości 37 mm z podłużnym pasem białym po środku o szerokości 11 mm.

Art. 3. (1) Prawo do medalu uzyskuje się z tytułu pracy w służbie Państwa lub instytucji publicznoprawnych.

(2) Po dziesięciu latach służby, pełnionej po dniu 11 listopada 1918 r., otrzymuje się medal brązowy, po dwudziestu latach — medal srebrny, po trzydziestu latach — medal złoty.

(3) Przerwy w okresach służby, zmiany stosunku służbowego lub opuszczenie służby nie stanowią przeszkód do otrzymania medalu.

Art. 4. (1) Nie otrzymują medalu osoby, skazane prawomocnym wyrokiem sądowym lub dyscyplinarnym, jeżeli w wyniku skazania nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego.

(2) Osoby, wymienione w ust. (1), przyjęte ponownie do służby, mają prawo do otrzymania medalu po przesłużeniu okresów, przewidzianych w art. 3, liczonych od dnia ponownego objęcia służby.

(3) Przepisy poprzedzające stosuje się odpowiednio do osób, z którymi rozwiązano z ich winy umowę o pracę.

Art. 5. (1) Medal nadają właściwi ministrowie, a w działach służby nie podlegających ministrom — właściwa władza naczelna.

(2) Ministrowie mogą uprawnienia swe w tym zakresie przekazać władzom bezpośrednio podległym.

Art. 6. Odznaczony ponosi koszty wykonania medalu.

Art. 7. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

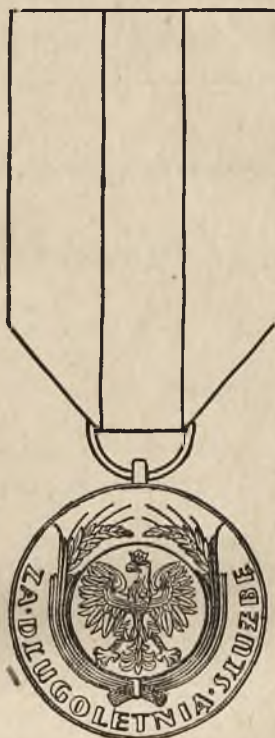
Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Przedruk z Dz. U. R. P. nr 3 z 1938 r. poz. 11.

Załącznik do ustawy z dnia 8 stycznia
1938 r. (poz. 11).

Wzór medalu.

Pasy: środkowy — biały
boczne — amarantowe

Adres Redakcji:

Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 27,
tel. 552.00, wewn. 101.

Adres Administracji:

Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123,
II p. tel. 8.26.28. Konto czekowe PKO. Nr 30.658.

**Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł. 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—;
cena numeru 50 gr.**

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenmeratę
wplaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania poje-
dynczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po
otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewła-
ściwy nie uwzględnia się. Za zmianę adresu opłata wynosi 50 groszy.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Ad-
ministracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 97646. 31.III.38. 8400.